

İlgili Kanun / Madde
193 S.VUK/31

T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2011/52395

Karar No. 2012/2235

Tarihi: 30.01.2012

- SAKATLIK İNDİRİMİNİ İŞVERENİN UYGULAMAMASI
- DAVANIN MALİYE HAZİNESİNE KARŞI VERGİ MAHKEMESİNDE AÇILMASININ GEREKMEŞİ

ÖZETİ Sakatlık indirimi 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun değ. 31. maddesinde düzenlenmiştir.

Sakatlık indirimi doğrudan doğruya gelir vergisi ile ilgilidir. Sakatlık indiriminin uygulanmaması sonucunda işçinin ücretinden fazla kesilen vergiler işverenin uhdesine kalmamakta, Maliye Hazinesi' ne intikal etmektedir.

Fazla kesildiği iddia edilen vergiden kaynaklandığı iddia edilen paranın talep edileceği merci işveren olmayıp, Maliye Hazinesi'dir.

Vergi ile ilgili ihtilafların çözüm yeri adli Mahkeme'ler olmayıp, Vergi Mahkemesidir.

Bu nedenle Mahkemece davanın 6100 sayılı HMK.nun 114/1- b ve 115/2. maddeleri uyarınca “ Yargı yolunun caiz olmaması” nedeniyle reddi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

DAVA: Davacı, sakatlık indirimi alacağıının ödetilmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde taraflar avukatlarınca temyiz edilmiş olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi Y.Tekbaş tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

A) Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, davacının 1991 yılı mart ayından 2007 yılı temmuz ayına kadar davalı işyerinde çalıştığını, emekli olarak işten ayrıldığını, davacının sakat işçi kadrosunda çalıştığını, ancak sakatlık indiriminden yararlandırılmadığını iddia ederek, davacının 1991 yılı mart ayından temmuz 2007 ayına kadar sakatlık indiriminden faydalandığının tespiti ile bu dönem arasında hak ettiği sakatlık indiriminin davalıdan tahsiline karar verilmesini istemiştir.

B) Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, davacının çalıştığı süre boyunca maaşında vergi muafiyetinin uygulandığını, davacının vergi muafiyeti için Maliye Bakanlığından aldığı bir belgeyi sunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

C) Yerel Mahkeme Kararının Özeti:

Mahkemece, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna dayanılarak, davalı işverenin davacıya sakatlık indirimi uygulamadığı için fazla vergi kesintisine neden olduğu gerekçesi ile taleple bağlı kalınarak 100 TL.sinin dava tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmiştir.

D) Temyiz:

-Davacı vekili gerekçeli kararın tebliği üzerine, karar kesinleştikten sonra 02.07.2010 havale tarihli tavzih dilekçesi ile "...davacının 14.11.2991-16.07.2007 tarihleri arasında davalı şirket nezdinde sakat işçi kadrosunda çalıştığının karar gerekçesinde belirtilmesine rağmen bu hususun hüküm kısmında açık ve anlaşılır biçimde yazılmadığını" belirterek "...davacının 14.11.2991-16.07.2007 tarihleri arasında davalı şirket nezdinde sakat işçi kadrosunda çalıştığının tespitine ilişkin tespitin hüküm fıkrasına eklenmesini talep etmiştir.

Davacı vekilinin tavzih talebi Mahkemenin 19.07.2010 tarihli ek kararı ile reddedilmiştir.

Davacı vekili tavzih talebinin reddi kararını,

Davalı vekili ise Mahkeme'nin kabul kararını temyiz etmiştir.

E) Gerekçe:

Davacı işverenin ihmali sonucunda sakatlık indiriminden yararlanamadığını iddia etmiş,

Davalı vekili davacının vergi muafiyeti için Maliye Bakanlığından aldığı bir belgeyi sunmadığını savunmadığını savunmuş,

Mahkemece davalı işverenin davacıya sakatlık indirimi uygulamadığı için fazla vergi kesintisine neden olduğu gerekçesi davanın kabulüne karar verilmiştir.

Sakatlık indirimi 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun değ. 31. maddesinde düzenlenmiştir.

Sakatlık indirimi doğrudan doğruya gelir vergisi ile ilgilidir. Sakatlık indiriminin uygulanmaması sonucunda işçinin ücretinden fazla kesilen vergiler işverenin uhdesine kalmamakta, Maliye Hazinesi' ne intikal etmektedir.

Fazla kesildiği iddia edilen vergiden kaynaklandığı iddia edilen paranın talep edileceği merci işveren olmayıp, Maliye Hazinesi'dir.

Vergi ile ilgili ihtilafların çözüm yeri adli Mahkeme'ler olmayıp, Vergi Mahkemesidir.

Bu nedenle Mahkemece davanın 6100 sayılı HMK.nun 114/1- b ve 115/2. maddeleri uyarınca “ Yargı yolunun caiz olmaması” nedeniyle reddi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi hatalı olup, bozmayı gerektirmiştir.

F) Sonuç:

Temyiz olunan kararın, yukarıda yazılı sebepten dolayı BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine 30.01.2012 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.